

Posudek na diplomovou práci

Martiny Hamsové

Svatby organizované svatební agenturou. Etnografická studie
(Posudek vedoucí práce)

Práce Martiny Hamsové vychází z komplikované dvojité role autorky, která kloubí své podnikání s výzkumem pro diplomovou práci. Autorka však přesvědčivě dokazuje, že své dvojí role umí využít produktivně a ku prospěchu výzkumu: citlivě využívá svých kontaktů na páry, které s ní spolupracují na organizaci svatby, reflektuje svou participaci ve výzkumném poli a zároveň dokládá své porozumění širším ekonomicko-symbolickým kontextům sociální události, na které se podílí, a kterou pomáhá zprostředkovat. Autorka se ptá po proměně významu svatby, kterou sleduje skrze souvislost ekonomického kapitálu, moci ovlivňovat průběh svatby a určovat roli „tradičních“ prvků a zvyků v rámci této sociální události.

Jako svá konceptuální východiska si autorka volí jednak sociologické rozklady „lásky“ jako specifického (post)moderního paradigmatu intimních vztahů založených na zdůraznění individuality a zároveň nutné komplementarity (Giddens, Illouz, Bauman, Luhman). Jako druhou teoretickou osu tvoří rozklad svatby jako specifického rituálu a to zejména jeho ekonomická/majetková povaha.

Teoretická část práce je nejenom ambiciózní, ale této ambici autorka dostává, její diskuze teoretických textů je na mimořádně vysoké úrovni. Autorka nejenom dokáže reprodukovat argumenty referovaných textů, ale především dokazuje svou schopnost na základě těchto teoretických východisek jasně a pregnantně formulovat vlastní logicky koherentní argument a svým čtenářkám a čtenářům sdělit, proč je tato debata důležitá pro následnou analýzu.

I v analýze si autorka volila ambiciózní cestu a pracuje náročnou metodou zakotvené teorie a několikastupňového kódování, přičemž jako centrální kategorii nabízí „svatba jako zážitek“. V dřívějších verzích práce jsem jako zajímavější a „hutnější“ část analýzy nacházela v obou předchozích stupních analýzy (i když právě v otevřeném kódování nejčastěji zaznívalo autorčino implicitní hodnocení výroků a postojů), ale musím konstatovat, že autorka v této finální verzi diskuzi o selektivním kódu „svatba jako zážitek“ velmi hezky dopracovala. Pro obhajobu bych autorku ráda požádala o formulování toho, jakým způsobem podle ní „svatba jako zážitek“ – kategorie, která nás možná na první čtení nikterak nepřekvapí (v kontextu „zážitkové

FAKULTA
HUMANITNÍCH STUDIÍ
Univerzita Karlova

ekonomiky“, „zážitkové pedagogiky“ a jiných sociální praxí, které zážitek formulují jako svůj centální přínos a fokus)—odkazuje k obecnějším proměnám lásky, intimity a rodinných vztahů. Jakých významových posunů se dostává konceptu respektu, který, jak autorka zmiňuje se ukazuje jako klíčovým prvkem budování „svatby jako zážitku“. A jakou roli potom skutečně hraje „rituální“ povaha této události jako veřejné deklarace? Je takového pojetí svatby narušením tradičních patriarchálních vazeb, které ve své známé/kanonické eseji Gayle Rubin nazvala „traffic in women“? Autorka zahrnuje i queer (lesbický pár), znamená to potom, že heteronormativní konfigurace performativního aktu „ano“ mohou být předefinováním „svatby jako zážitku“ rozvolněny?

Na závěr, jak se od vedoucí práce čeká, pár slov k celkovému procesu přípravy DP. Je potřeba vyzdvihnout autorčinu samostatnost a pečlivost, se kterou přistoupila k dokončení práce. Její výzkumnická důslednost je v práci velmi patrná a je jednou z jejích velkých předností. Martina práce patří k těm, kde bylo možno sledovat vývoj a postupné broušení výzkumných otázek, zjemňování analýzy a jazyka i reflektování vlastních normativních předpojatostí, se kterými se vždy ve výzkumu potýkáme. Předkládanou práci mohu jednoznačně doporučit k obhajobě s výchozím hodnocením „výborně“. Po přepracování bych autorce doporučovala části DP publikovat.

V Praze, 18. září, 2018

Kolářová Kateřina